

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Underændringsforslag:

Af Büttichau og Scharling:

3 Ændringsforslag Nr. 8 paa Blad Nr. 213, 2den Linie, udgaar „dramatiske Forestillinger“.

Lovforslagets Paragrafer, de dertil stillede Ændrings- og Underændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Henning Jensen): Da Samlingen er saa langt fremskredet, er det formodentlig af Interesse, at Sagerne fremmes saa hurtig som mulig, skjøndt den Interesse lagde sig jo ikke for Dagen ved de i dette Dieblit foregaaede Afstemninger. Jeg skal derfor søge at fatte mig saa kort som mulig. Jeg skal da strax gaa over til de Ændringer, som ere stillede af Udvalget. For det Første ville ærede Medlemmer lægge Mærke til, at Lovforslaget er undergaaet en meget betydelig Udvidelse, idet det oprindeligt kun bestod af 2 Paragrafer, men det er nu blevet udvidet til at bestaa af 9. Jeg haaber, at denne kvantitative Forøgelse ogsaa maa vise sig at indeholde en kvalitativ Forbedring. Til § 1 er der stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa at gjøre en Indskrænkning i den Søndagsfrihed, som forøvrigt etableres ved § 1. § 1 gaar jo nemlig ud paa, at Søndagsfriheden skal fra nu af, eller forsaavidt som Forslaget bliver til Lov, gjælde hele Søndagen, men hele Udvalget har været enigt om, at det kunde være heldigt at gjøre Undtagelse herfra med Hensyn til 2 Søndage, nemlig Søndagen nærmest før Jul og Søndagen mellem Jul og Nytaar, saaledes at det skulde være de Handlende tilladt paa disse 2 Søndage at handle ogsaa efter Kl. 4 Eftermiddag. Grunden til, at Udvalget har gjort denne Indskrænkning, er den, at Hulehandelen paa disse 2 Søndage maa antages at være særlig stor. Til § 2 er der stillet en Ændring, som gaar ud paa, at de Beværtningsdrivende skulde have Lov til at udbringe om Søndagen tilberedte Spisevarer, idet man nemlig antager, at der ikke er saa saa Mennesker, som faae deres Middags- og Aftensmad o. s. v. fra Spisevarter, og der er jo ingen Grund til at negte disse Mennesker at faae deres Mad ogsaa om Søndagen. Den 3die Ændring er en Med-

aktionsændring, og det Samme gjælder om Ændringen Nr. 4. — Nr. 5 gaar ud paa at tilføje Lovforslaget en hel ny Paragraf, hvorefter Arbejdet om Søndagen skulde opføre i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat. Hele Udvalget har været enigt om at foreslaa denne Paragraf, og derved ville altsaa disse Fabriksarbejdere, som man antager at være dem, der mest trænge til en Lovhjemlet Hviledag, faae en saadan. Smid- lertid har det staaet klart for Udvalget, at der maatte gjøres Undtagelser fra denne Regel, idet der nemlig aabenbart var Fabrikker og Virksomheder, som ikke uden stor Skade kunde stanse, men maatte have Lov til at arbejde, enten hele Søndagen eller i det Mindste en Del af den. Udvalget maatte derfor tage under Overveielse, hvorledes det skulde stille sig med Hensyn til saadanne Virksomheder, og navnlig maatte det overveie, om det selv skulde undersøge Forholdene og fastslaa, hvorefter disse Undtagelser fra Loven skulde gjælde, eller om man skulde foreslaa det ordnet ad administrativt Veie, saaledes at det blev Indenrigsministeren, der kom til at afgjøre det. Udvalget kom efter temmelig vidtløftige Arbejder — denne Sag har jo været for i flere Aar — til det Resultat, at det ikke sad inde med saa detailleret Sagkundskab paa dette Omraade, at det vilde være muligt for det at afgjøre, hvilke Virksomheder disse Undtagelser nærmest skulde komme til Gode. Man mente, det var nødvendigt, at det skete efter et mere saghyndigt Skjøn, og derfor gaar Paragrafen ud paa, at disse Undtagelser skulde overlades til Indenrigsministeren, som jo ved Hjælp af Fabriksinspektøren og paa anden Maade let vil kunne skaffe sig at vide, hvilke Virksomheder Undtagelserne skulde gjælde. Jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at disse Undtagelser skulde, som der staa i Paragrafens 2det Stykke, være „almindelige“, det vil sige, omfatte hele Klasser af Fabrikker og Virksomheder. Saadanne Undtagelser skulde ikke kunne gjælde en enkelt Fabrik af en vis Art, saa at den fik Lov til at arbejde, mens en anden af samme Art maatte holde lukket, men de skulde gjælde alle Fabrikker af en vis bestemt Art, naar det overhovedet maa antages at være nødvendigt for dem. I Paragrafens sidste Stykke er der tilføjet en Bestemmelse om, at med Hensyn til uopfattede Menneskers og Standsjættelsesarbejder kan det stedlige Politie give Tilladelse. Ændringsforslag under Nr. 6 gaar ud paa at tilføje en ny Paragraf, hvorved Grundlovsdagen bliver Fridag fra Kl. 12 Middag, og